

Μέσα στο γενικό κλίμα ολικής επίθεσης του καπιταλισμού με πόλεμο όλων εναντίον όλων και με πολύ περιορισμένο τον οποιαδήποτε προοδευτικό αντίλογο, βιώνουμε και στη χώρα μας την απόλυτη και απροκάλυπτη επίθεση σε όλα τα κοινωνικά δικαιώματα, σε ό,τι ξέραμε ως κοινωνικό κράτος. Από αυτήν την επίθεση δεν εξαιρείται βέβαια ούτε η αρχιτεκτονική, που υπηρετεί τον πλούτο που συσσωρεύεται σε όλο και λιγότερα χέρια και αυτούς που τον εκπροσωπούν, ούτε οι πόλεις, που επίσης διαμορφώνονται για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα, που τη βλέπουν σαν πεδίο επενδύσεων. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η πλειοψηφία των Ελλήνων αρχιτεκτόνων που ζουν, ή που θέλουν να ζουν, από τη δουλειά τους, βλέπουν τον ρόλο τους, όλο να συρρικνώνεται είτε σε εκφραστές της ματαιοδοξίας των όψιμων νεόπλουτων της εποχής μας είτε σε εφαρμοστές επαναλαμβανόμενων μοντέλων μελετών τουριστικών καταλυμάτων, πολυτελών κατοικιών ή «μίνιμαλ» εργολαβικών πολυκατοικιών είτε σε διεκπεραιωτές γραφειοκρατικών διαδικασιών. Αρχιτέκτονες σκληρά εργαζόμενοι και κακοπληρωμένοι με πολύ φτωχό δημιουργικό αντικείμενο και ακόμα πιο φτωχό κοινωνικό ρόλο.

Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων θα μπορούσε να είναι ο φορέας που θα αρθρώνει το λόγο των αρχιτεκτόνων και θα προασπίζεται την αρχιτεκτονική και όσους εργάζονται για αυτήν. Αντίθετα είμαστε αντιμέτωποι με την εξαφάνιση του κάποτε Πανελλήνιου Συλλόγου. Τα παλιά βασικά χαρακτηριστικά του, ο διεκδικητικός του ρόλος, η κοινωνική παρουσία και η αναγνωρισιμότητά του, έχουν διαλυθεί, γιατί μέσα στον Σύλλογο έχουν επικρατήσει και συντονιστεί επιδιώξεις ατομικές ή μικρών ομάδων συμφερόντων, που δημιουργούνται στους χώρους του Δημοσίου, των επιχειρήσεων, της αυτοδιοίκησης, της πολιτικής, ακόμα και των πανεπιστημίων. Τα οικονομικά του Συλλόγου δεν είναι παρά επιφαινόμενο.

Παρόλα αυτά, και σε πείσμα των καιρών, εμείς συνεχίζουμε να προσπαθούμε με διεκδικήσεις μέσα στον Σύλλογο με τα πιο κρίσιμα για εμάς αιτήματα να είναι:

1. Κατάργηση Συμβουλίων Αρχιτεκτονικής, υποχρεωτική συμμετοχή των αρχιτεκτόνων στις μελέτες και επιβλέψεις όλων ανεξαιρέτως των έργων σε ρόλο συντονιστή ή συνεργάτη, ανάλογα με τον χαρακτήρα του έργου.
2. Διεκδίκηση αρχιτεκτονικών διαγωνισμών για τα έργα δημόσιου ενδιαφέροντος.
3. Επαναφορά ελάχιστων αμοιβών μελετών και επιβλέψεων.
4. Υποστήριξη διαδικασίας συλλογικών συμβάσεων εργασίας, προστασία τυπικής και άτυπης μορφής εξαρτημένης σχέσης εργασίας, μόνιμη επαφή με το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών
5. Στήριξη δημοσίων υπαλλήλων αρχιτεκτόνων, ανάπτυξη της παραγωγικής εργασίας στον δημόσιο τομέα, επείγουσα επανίδρυση του ΟΕΚ ως Οργανισμού Λαϊκής Κατοικίας και υπερεπειγόντως του ΟΣΚ.
6. Αποκατάσταση του δημόσιου ελέγχου των μελετών και των κατασκευών, κατάργηση του αντικοινωνικού καθεστώτος της κατάστασης κυριαρχίας της ευθύνης του ιδιώτη μελετητή και επιβλέποντα, που ίσχυσε κατά την επταετία της χούντας και επανεγκαταστάθηκε στις μέρες μας με τα γνωστά αποτελέσματα (π.χ. έγκλημα Βιολάντα). Κάθετη αντίθεση σε οποιαδήποτε προσπάθεια προώθησης της υποχρεωτικής ιδιωτικής ασφάλισης μελετών και κατασκευών.
7. Αντιμέτωπιση του χάους της νομοθεσίας που δημιουργεί πλήθος προβλημάτων και περιβάλλον διαφθοράς μέχρι και εκβιασμών.
8. Παρέμβαση για αποτροπή απειλών που σχετίζονται με τα ζητήματα των χαοτικών κερδοσκοπικών επενδύσεων στους τομείς της ενέργειας (π.χ. ανεμογενήτριες, φωτοβολταϊκά), και των νέων τεχνολογιών (π.χ. data center) και κυρίως με την απειλή της εγκατάστασης σταθμών ατομικής ενέργειας (π.χ. μικρών ατομικών αντιδραστήρων) για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος.
9. Παρέμβαση σχετικά με τα περιβαλλοντικά προβλήματα στις πόλεις και την ύπαιθρο με βάση τα θέματα πολεοδομίας και περιφερειακής ανάπτυξης. Άμεση αποτροπή του πρόσφατου νομοσχεδίου που ανοίγει τον δρόμο για οικοδόμηση σε περιοχές Natura.

10. Προώθηση ενεργειών για την αξιοποίηση των επιστημών του χώρου σε μια προσπάθεια ανάσχεσης της ερήμωσης της υπαίθρου και της υπογεννητικότητας.
11. Διοργάνωση έρευνας για την κατάσταση των αρχιτεκτόνων σήμερα (πόσοι είναι ενεργοί - ετεροαπασχολούμενοι, ελευθεροεπαγγελματίες-μισθωτοι-μπλοκάκια, κατανομή στον εξωτερικό και την χώρα, συνταξιούχοι εργαζόμενοι και μη κ.λπ.).

Ένα τεράστιο πρόβλημα δημιουργεί η πλήρης γραφειοκρατική παραμόρφωση του ευτελισμένου του κατ' όνομα Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας, που είναι ανάγκη να αντιμετωπιστεί συ συντονισμό με τους υπόλοιπους κλάδους των μηχανικών.

Στο πλαίσιο των παραπάνω, αλλά και για άλλα που εντάσσονται στο παραπάνω πνεύμα, θεωρούμε ότι πρέπει να συμπορευτούμε όλοι όσοι αγωνιζόμαστε για μια αλλαγή στον Σύλλογο προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν γίνεται άλλο η σύνθεση της διοίκησης του Συλλόγου να είναι σε απόλυτη αντίθεση με τη σύνθεση της Αντιπροσωπείας, με αποτέλεσμα ό,τι απορρίπτεται στο ΔΣ να υιοθετείται στην Αντιπροσωπεία και αντίστροφα. Είναι ξεκάθαρο ότι η σύνθεση του ΔΣ δεν εκφράζει τις απόψεις των αρχιτεκτόνων, αλλά αποτελεί το αποτέλεσμα των συνεννοήσεων παρατάξεων που συγκροτούν την πλειοψηφία (ΔΚΜ, Σύγχρονη Αρχιτεκτονική Έκφραση, ΕΛΕΜ) και το μοίρασμα μεταξύ τους των θέσεων ευθύνης και συμφερόντων.

Η απόλυτη διάλυση στην οποία βρίσκεται η χώρα, οι πόλεις της και η υπαίθρός της, απαιτεί από τους αρχιτέκτονες να σταθούν εμπόδιο στην προκλητική εκμετάλλευση και κατανάλωση του χώρου την οποία ζούμε. Να σταθούν υπερασπιστές του δικαιώματος στον χώρο, στην πόλη και στην αρχιτεκτονική για όλους.

Για την ταυτότητα και τις θέσεις του Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων στη διάρκεια των 35 χρόνων της ύπαρξής του, αν έχετε χρόνο, επισκεφτείτε το site: www.neokinima.gr.